

Paulien en Reina André

Twée vrouwenlevens gewijd aan de gehandicapte medemens

Uitdaging voor de familie

Op het landgoed Heimerstein, waarvan de geschiedenis terug gaat tot in ieder geval de 16e eeuw, vestigt zich in

1928 de familie André. Vader André is onderwijzer in Soestdijk maar zoekt een nieuwe uitdaging. Hij vindt die in het opzetten van een schoolinternaat voor kinderen met een verstandelijke beperking. Het is niet alleen een uitdaging voor hem, maar voor het hele gezin. Moeder en 3 opgroeiende dochters, dan respectievelijk 18, 16 en 14 jaar, werken mee aan dit project.

Ontwikkelingen binnen het internaat

De kosten worden door de ouders helemaal zelf betaald, daardoor is een verblijf op Heimerstein in die eerste tijd alleen bereikbaar voor goeude families.

De André's, de kinderen en de van buitenkomende verzorgsters wonen en leven samen in de grote voormalige burgemeesters woning. "Zo gewoon mogelijk" zeggen we heden ten dage, men is de tijd behoorlijk vooruit. Elders op het terrein is een schooltje gebouwd dat officieel erkenning heeft.

Aan ontwikkelingen wordt gezamenlijk gewerkt. Paulien gaat voor de inhoud en volgt diverse opleidingen voor onderwijs aan en opvoeding van kinderen met een beperking, zelfs in Zwitserland. Reina legt zich toe op de facilitaire zaken. De derde zus, Alberta, overlijdt op 22 jarige leeftijd. Enkele jaren daarna overlijdt ook moeder.

Oorlogsgeweld

De oorlog breekt uit, Heimerstein ligt aan de voet van de Grebbeberg, midden in de Grebbelinie. De bewoners kunnen volgens plan evacueren en de schade in 1940 valt mee, maar in het najaar van 1944 gaat het echt mis. Van de ene op de andere dag moet het huis ontruimd worden en een ander onderdak worden gevonden. Reina en Paulien krijgen de verantwoordelijkheid en vinden een geïmproviseerde plek op huis Remmerstein, waar ook al diverse onderduikers zich schuilhouden. Bijvoorbeeld Engelse vliegers, daar gebracht door de ondergrondse en enkele mensen van Joodse afkomst. Tot ook voor huis Remmerstein een ontruimingsbevel komt: "binnen een uur weg wezen!". Reina, Paulien, hun helpsters en hun pupillen vertrekken hals over kop en nemen de onderduikers ook onder hun vleugels, alsof zij ook bewoners van Heimerstein zijn. Het lukt, iedereen komt veilig weg. Paulien en Reina belanden met hun mensen eerst bij de villa De Hught, de voormalige burgemeesterswoning en weer later in Huizen. Bij terugkeer na de oorlog blijkt het prachtige historische pand Heimerstein tot de grond toe afgebrand. Met man en macht moet worden gewerkt om weer leefruimte te scheppen. De school wordt leefruimte en de garage slaapruijnte. Pas in 1951 kan een nieuw pand betrokken worden.

Na de oorlog

Vader André treedt geleidelijk terug en overlijdt in 1955. Paulien is dan directeur, Reina hoofd civiele dienst. Er komen gemeentelijke subsidies voor de verblijfskosten van kinderen uit minder goeude families, maar ook externe kwaliteitseisen. Eisen die veel geld kosten. De zussen redden het financieel niet meer en dragen de instelling over aan een grotere

organisatie De Opbouw. Met die overdracht verliezen ze zelf ook hun woning en de gezusters, die nooit getrouwd zijn, vertrekken als gevolg daarvan uit Rhenen. De Opbouw heeft de herinnering aan de stichters lang in ere gehouden, door Heimerstein als zelfstandige juridische entiteit te behouden als Andréstichting. Maar sinds enkele jaren zijn die naam en de naam Heimerstein vervangen door die van Zideris.

Literatuur H.Deijs 60/400 jaar Heimerstein Oud Rhenen 1988